

Czwartek, 25 października 2007 r.

2. wyraża przekonanie, że w projekcie dotyczącym specjalnych środków dla Iraku na rok 2007, Komisja wykracza poza kompetencje wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1905/2006, wybierając jako jeden z obszarów interwencji „Analizę możliwości wykonania pola gazowego Akkas”, której głównym celem jest „zbadanie warunków możliwości eksploracji pola gazowego Akkas w zachodnim Iraku, aby połączyć jego wyjście z siecią gazociągów syryjskich” oraz, o ile to możliwe, „zintegrować ten projekt z pracami nad projektem rynku gazu państw europejskich, arabskich i Maszreku”; zaznacza, że „badanie to uwzględni przyszłe zainteresowanie sąsiadów z państw Maszreku i UE zintegrowaniem rynku gazu państw europejskich, arabskich i Maszreku” oraz że „ta integracja otworzy szeroki potencjalny rynek dla produkcji z pola gazowego Akkas i umożliwi pierwszą integrację irackiego gazu naturalnego na rynku regionalnym i europejskim”, i w związku z tym uważa, że cel ten nie jest zgodny z art. 2 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, ponieważ podstawowym celem proponowanych środków specjalnych nie jest eliminacja ubóstwa oraz, że cele, o których mowa nie wypełniają kryteriów ODA ustanowionych przez OECD/DAC;
3. wzywa Komisję do wycofania lub zmiany projektu decyzji ustanawiającej specjalne środki dla Iraku oraz do przedłożenia komitetowi zarządzającemu instrumentem współpracy na rzecz rozwoju nowego projektu decyzji, w pełni zgodnego z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1905/2006;
4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, przedstawicielom państw członkowskich w Komitecie zarządzającym instrumentu na rzecz rozwoju, jak również parlamentom i rządóm państw członkowskich.

P6_TA(2007)0482

Stosunki między UE a Serbią

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Serbią (2007/2126(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Jelko Kacin, w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie stosunków między Unią Europejską a Serbią (B6-0202/2007),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie obrony wieloetniczności w Wojwodinie⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie misji informacyjnej do Wojwodiny przeprowadzonej przez delegację ad hoc do Wojwodiny i Belgradu,
- uwzględniając proklamowanie Republiki Serbii, będącej sukcesorem unii państwowej Serbii i Czarnogóry, w wyniku referendum w Czarnogórze w dniu 21 maja 2006 r., w którym opowiedziano się za niezależnością,
- uwzględniając nową serbską konstytucję przyjętą w powszechnym referendum w dniach 28-29 października 2006 r.,
- uwzględniając sporządzone przez Komisję sprawozdanie z postępów w roku 2006 dotyczące Serbii z dnia 8 listopada 2006 r. (SEC(2006)1389),

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, str. 620.

Czwartek, 25 października 2007 r.

- uwzględniając przystąpienie Serbii do NATO-wskiego programu Partnerstwo dla Pokoju w dniu 14 grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając wynik serbskich wyborów parlamentarnych, które odbyły się w dniu 21 stycznia 2007 r.,
 - uwzględniając orzeczenie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (MTS) z dnia 26 lutego 2007 r. w sprawie Bośni i Hercegowiny przeciwko Serbii i Czarnogórze,
 - uwzględniając opinię Komisji Weneckiej Rady Europy nr 405/2006 z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie konstytucji Serbii,
 - uwzględniając powstanie nowego rządu w Belgradzie w dniu 15 maja 2007 r.,
 - uwzględniając pięć kluczowych celów nowego rządu Serbii, przedstawionych w dniu 15 maja 2007 r.,
 - uwzględniając wznowienie negocjacji UE-Serbia w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu w dniu 13 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając konkluzje dotyczące Bałkanów Zachodnich Rady ds. Ogólnych z dnia 12 lutego i 18 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie głównej prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (ICTY) z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie współpracy Serbii z ICTY przedłożone Radzie Bezpieczeństwa ONZ,
 - uwzględniając wymianę poglądów z główną prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (ICTY) na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu w dniu 26 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając porozumienie między UE i Serbią dotyczące odpowiedniego egzekwowania praw własności w celu osiągnięcia stabilności politycznej i gospodarczej,
 - uwzględniając art. 114 ust. 3, oraz art. 90 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0325/2007),
- A. mając na uwadze, że przyszłość Serbii leży w Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że Serbia wywiera istotny wpływ na stabilność i dobrobyt w regionie, przy czym perspektywa członkostwa w UE stanowi silną zachętę do reform;
- C. mając na uwadze, że Serbia jest sygnatariuszem Europejskiego porozumienia o wolnym handlu (CEFTA), a ostatnio zakończyła techniczne negocjacje w sprawie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu; mając na uwadze, że Serbia może przystąpić do WTO przed rokiem 2008;
- D. mając na uwadze, że 70 % obywateli serbskich, którzy głosowali, opowiada się za członkostwem w UE, a dwie trzecie z nich głosowało na partie należące do obozu demokratycznego;
- E. mając na uwadze, że Serbia ma nowy rząd, proeuropejski i proreformatorski;
- F. mając na uwadze, że ponowne podjęcie przez Serbię negocjacji w sprawie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu może służyć jako kolejny przykład pozytywnych zmian na Bałkanach Zachodnich, do których przyczyniła się między innymi UE;

Czwartek, 25 października 2007 r.

- G. mając na uwadze, że podjęto już i nadal należy podejmować rzeczywiste starania, aby przezwyciężyć obecne w przeszłości podziały i postawy oraz wspierać europejskie perspektywy dla obywateli Serbii;
- H. mając na uwadze, że gospodarka serbska wykazała duży wzrost w 2006 r. (około 5,8 %) oraz wzrost wartości bezpośrednich inwestycji zagranicznych w 2006 r.; mając jednak również na uwadze, że przedmiotem zaniepokojenia pozostaje występujący obecnie deficyt na rachunku obrotów bieżących, który nadal rośnie, a także wysoka stopa bezrobocia (około 20,9 % w 2006 r.);
- I. mając na uwadze, że poważnym problemem w Serbii pozostaje korupcja oraz mając na uwadze, że opublikowany przez Transparency International wskaźnik postrzegania korupcji za rok 2006 dla Serbii wynosi 3,0 (w skali od 0 — „kraj wysoce skorumpowany” do 10 — „brak korupcji”);
- J. mając na uwadze, że dwóch z sześciu ukrywających się oskarżonych o zbrodnie wojenne, poszukiwanych przez ICTY, zostało niedawno aresztowanych i przekazanych do Hagi, natomiast pozostali czterej, w tym Ratko Mladić i Radovan Karadžić, pozostają na wolności;
- K. mając na uwadze, że serbska opinia publiczna nie jest wystarczająco poinformowana o rozmiarach zbrodni popełnionych w czasie ostatnich wojen, zwłaszcza w Srebrenicy;
- L. mając na uwadze, że wojny w Jugosławii głęboko zmieniły tkankę społeczną Serbii oraz doprowadziły m.in. do emigracji znacznej części elity politycznej i intelektualnej oraz do napływu uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, przy jednoczesnym powrocie kombatantów, dotkniętych urazami psychicznymi w wyniku przemocy w latach dziewięćdziesiątych;
- M. mając na uwadze, że rozpad Jugosławii przyniósł niszczące konsekwencje w postaci ofiar śmiertelnych i ludzkich cierpień, czyniąc tym samym z pojednania między wspólnotami etnicznymi czynnik pierwszorzędnej wagi dla zapewnienia stabilności w regionie;
1. jest zdania, że Serbia zasługuje na szczególne uznanie za pokojową odpowiedź na szereg poważnych wyzwań, które pojawiły się w ubiegłym roku, w tym za rozwiązanie unii państwowej Serbii i Czarnogóry, sprawiedliwe i wolne wybory parlamentarne oraz utworzenie nowego rządu o nastawieniu proeuropejskim;
 2. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie po trzynastomiesięcznej przerwie negocjacji technicznych w sprawie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między rządem serbskim a UE; zachęca obydwie strony do poczynienia wszelkich niezbędnych w celu uniknięcia opóźnień technicznych przed podpisaniem układu, aby podpisanie to mogło mieć miejsce przed końcem 2007 r.; uważa, że podpisanie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu stanowi ważny krok na drodze do przystąpienia do UE;
 3. z zadowoleniem przyjmuje wolę współpracy rządu Serbii z ICTY, co otwiera drogę dalszej współpracy z UE, nalega jednak, by współpraca ta przyniosła w krótkim terminie dodatkowe wyniki;
 4. zwraca uwagę na informacje przedstawione Radzie UE ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych przez główną prokurator ICTY Carlę del Ponte na posiedzeniu w Luksemburgu w dniu 15 października 2007 r.; zwraca się do Serbii o rozwiązanie wciąż nierozstrzygniętych kwestii dotyczących pełnej współpracy z ICTY w związku ze zbliżającą się wizytą Carli del Ponte w Belgradzie; wzywa Komisję — jak tylko wspomniane kwestie zostaną rozstrzygnięte — do niezwłocznego podjęcia działań na rzecz Układu o stowarzyszeniu i stabilizacji;
 5. gratuluje Serbii ostatnich postępów w prowadzeniu współpracy z ICTY, które umożliwiły wznowienie negocjacji w sprawie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu i dzięki którym główna prokurator ICTY, Carla Del Ponte, mogła pozytywnie ocenić współpracę Serbii z Trybunałem; z zadowoleniem odnotowuje aresztowanie i przekazanie do Hagi Zdravko Tolimira i Vlastimira Djordjevicia, zapewnienie udzielone prokurator Del Ponte przez premiera Kostunicę o prawdopodobieństwie dalszych aresztowań (w tym byłego generała Serbów bośniackich Ratko Mladića) oraz utworzenie nowych struktur mających na celu centralizację wszystkich działań zmierzających do ujęcia osób ukrywających się, w tym zwiększenie przejrzystości w Radzie Bezpieczeństwa Narodowego; z zadowoleniem przyjmuje współpracę władz Serbii, Bośni i Hercegowiny oraz Czarnogóry w ułatwieniu niedawnych przekazania do Hagi;

Czwartek, 25 października 2007 r.

6. przypomina Serbii, że podpisanie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu jest uzależnione od pełnej współpracy z ICTY oraz że współpraca ta powinna doprowadzić do aresztowania i przekazania wszystkich pozostałych oskarżonych, a jednocześnie zauważa, że niedawne aresztowania dowodzą, iż władze serbskie są zdolne do odnajdywania i ujmowania oskarżonych o zbrodnie wojenne; podkreśla, że pełna współpraca z ICTY jest nie tylko międzynarodowym zobowiązaniem, ale również kluczowym krokiem w kierunku osiągnięcia trwałego pojednania w regionie; w związku z tym wzywa parlament serbski do wypełnienia zobowiązań wynikających z orzeczenia MTS oraz do przyjęcia oświadczenia potępiającego ludobójstwo w Srebrenicy;

7. biorąc pod uwagę harmonogram zamknięcia prac ICTY, który obecnie przewiduje zakończenie procedur do roku 2008, uważa, że konieczne byłoby rozważenie wydłużenia mandatu tego organu w przypadku, gdyby osoby oskarżone o zbrodnie wojenne zostały aresztowane po tym czasie;

8. zwraca uwagę, że kompromisowe porozumienie zawarte na spotkaniu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 21 i 22 czerwca 2007 r. toruje drogę ku nowej podstawie prawnej dla Unii Europejskiej do roku 2009, tworząc niezbędne środowisko instytucjonalne dla przyszłych rozszerzeń i umożliwiając UE i Serbii dynamiczne przeprowadzenie procesu przystąpienia na bazie rozwoju i osiągnięć Serbii;

9. uważa, że rozwiązanie kwestii statusu Kosowa przyczyni się do stabilizacji Bałkanów Zachodnich i ułatwi integrację tego regionu z Unią Europejską;

10. z zadowoleniem zauważa, że od 2000 r. Serbia dokonała znaczącego postępu gospodarczego, osiągając średni wzrost rzędu 5 % rocznie; zwraca jednak uwagę, że w ocenie MFW nie przełożyło się to na zmniejszenie ubóstwa i wysokiej stopy bezrobocia (ponad 20 %); uważa, że rozwiązanie tych problemów stanowi główne wyzwanie stojące przed nowym rządem; wzywa w związku z tym rząd Serbii do intensywniejszego zajęcia się tworzeniem miejsc pracy i redukcją ubóstwa i podjęcia konkretnych kroków zmierzających do zapewnienia bardziej zrównoważonego rozwoju gospodarczego we wszystkich regionach kraju, zwracając szczególną uwagę na najmniej rozwinięte gospodarczo części kraju — południowo-wschodnie i wschodnie;

11. uważa, że dalszy rozwój struktur i procedur administracyjnych może zwiększyć zaufanie do państwa prawa, wzmocnić gospodarkę rynkową oraz zaowocować wzrostem gospodarczym w Serbii; wzywa władze Serbii do poprawy klimatu gospodarczego dla zagranicznych inwestycji oraz przejrzystości stosunków handlowych;

12. z zadowoleniem odnotowuje, że Serbia ma nową konstytucję, która zawiera pozytywne przepisy dotyczące praw człowieka; zauważa jednak również, że ramy prawne w zakresie ochrony mniejszości nadal potrzebują ulepszenia; jest zaniepokojony problematycznymi przepisami dotyczącymi między innymi procedury mianowania, awansowania i odwoływania sędziów i prokuratorów oraz brakiem odpowiedniej konsultacji z opinią publiczną lub debaty parlamentarnej w czasie przygotowywania projektu tych przepisów; wzywa władze serbskie do rozważenia rozszerzenia zakresu decentralizacji terytorialnej, w szczególności w odniesieniu do Wojwodiny.

13. podkreśla znaczenie zagwarantowania świadczenia pomocy UE w sposób uwzględniający obecną terytorialną i administracyjną strukturę Serbii, jej skład etniczny oraz tradycyjne stosunki gospodarcze i kulturowe na danych obszarach, przy pełnym zaangażowaniu władz lokalnych i regionalnych; wzywa Komisję, Radę i swoje właściwe komisje do ścisłego monitorowania organizacji regionów poziomu NUTS 2 w Serbii;

14. wyraża uznanie dla Serbii w związku z osiągniętą przez nią większą przejrzystością w działaniach rządu i parlamentu oraz wysoką zdolnością administracyjną; gratuluje Serbii przyjęcia ustawy budżetowej na rok 2007 oraz wyboru rzecznika praw obywatelskich i komisarza ds. informacji publicznej, prezesa Narodowego Banku Serbii i członków Rady Organu Kontroli Państwowej; wyraża ubolewanie z powodu niepowołania jeszcze sędziów Trybunału Konstytucyjnego;

Czwartek, 25 października 2007 r.

15. wyraża przekonanie, że w kontekście praw człowieka kluczowe znaczenie ma znalezienie trwałego rozwiązania dla uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, zwłaszcza że w Serbii w dalszym ciągu przebywa duża liczba uchodźców, głównie z Chorwacji i częściowo z Bośni i Hercegowiny oraz przesiedleńców wewnętrznych z Kosowa; wyraża głębokie ubolewanie z powodu niedotrzymania terminu końca 2006 r. przewidzianego w deklaracji z Sarajewa dla rozwiązania wszystkich nierozstrzygniętych kwestii związanych z powrotem uchodźców i odszkodowaniami majątkowymi podpisanej dnia 31 stycznia 2005 r. przez Chorwację, Bośnię i Hercegowinę i Serbię-Czarnogórę oraz z powodu jedynie niewielkiego postępu w tej dziedzinie;

16. dlatego też wzywa rząd Serbii do kontynuowania wysiłków zmierzających do wypełnienia deklaracji z Sarajewa, w tym poprzez przyjęcie jasnych ram prawnych określających, między innymi, prawo powrotu do miejsca pochodzenia i prawo do odszkodowań materialnych; wzywa UE, jej państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do dalszego wspierania praw uchodźców i dotkniętych tym problemem krajów, w tym poprzez przeznaczenie wystarczających środków na ten cel; podkreśla, że integracja przesiedleńców i uchodźców nie powinna w poważnym stopniu zmieniać oryginalnej równowagi etnicznej regionu pochodzenia; w związku z tym zwraca uwagę na konwencję ramową Rady Europy z dnia 1 lutego 1995 o ochronie mniejszości narodowych z 1995 r.;

17. uznaje postępy poczynione w walce z przestępczością zorganizowaną i korupcją, które doprowadziły ostatnio do wielu głośnych aresztowań, zauważając jednocześnie, że korupcja, w szczególności w policji i sądownictwie, pozostaje poważnym problemem oraz że oficjalne dochodzenia w sprawach korupcji często wydają się umotywowane politycznie; podkreśla, że korupcja stanowi poważną przeszkodę w przyciąganiu większych inwestycji zagranicznych i wzywa rząd serbski do wdrożenia szerokiej strategii antykorupcyjnej; uważa, że konieczne jest zwalczanie przestępczości zorganizowanej;

18. z zadowoleniem zauważa, że ochrona granic państwowych, dotychczas podlegająca armii, została przekazana w gestię policji, co stanowi istotny krok w kierunku spełnienia standardów UE; wzywa Radę i Komisję, aby dalej zachęcały rząd serbski do przeprowadzenia gruntownej reformy policji, służb bezpieczeństwa i armii, w tym do wprowadzenia środków zapewniających większą kontrolę cywilną nad wojskiem; uważa, że reforma policji powinna uwzględniać potrzebę znajomości przez część sił policyjnych języków mniejszości w regionach zamieszkałych przez duże społeczności mniejszościowe;

19. uważa, że umacnianie praworządności i ścisłe stosowanie prawa musi należeć do czołowych priorytetów rządu; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe działania reformatorskie w wymiarze sprawiedliwości, podkreślając jednocześnie konieczność ich kontynuacji, szczególnie w dziedzinie szybkości procesu, ochrony świadków, zapobiegania korupcji i gwarancji niezawisłości sędziów; z żalem zauważa, że Trybunał Konstytucyjny nie funkcjonuje i wskazuje, że nie sprzyja to rozwojowi demokracji i demokratycznej legislacji w Serbii;

20. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie procesu w sprawie zabójstwa premiera Zorana Djindjicia i popiera niedawno podjętą przez prokuraturę specjalną inicjatywę ujawnienia politycznych motywów tego zabójstwa;

21. z zadowoleniem przyjmuje działalność prokuratora do spraw zbrodni wojennych w Serbii, jednak z żalem zauważa, że procesy dotyczące zbrodni popełnionych w czasie wojny domowej utrudnia brak przejrzystości i politycznej woli prześledzenia odpowiedzialności w łańcuchu rozkazów z myślą nie tylko o bezpośrednich sprawcach, lecz także o ich moco dawcach; uważa, że wyroki wydane przez serbski trybunał ds. zbrodni wojennych na czterech członków paramilitarnej grupy „Skorpionów” za egzekucję 6 muzułmanów ze Srebrenicy nie są adekwatne do odrażającej natury tej zbrodni i zauważa, że prezydent Serbii publicznie wyraził ubolewanie z powodu niskiego wymiaru zasądzonych kar;

22. uważa, że obywatele Serbii mają prawo do poznania prawdy o niedawnej polityce wojny i ludobójstwa prowadzonej w ich imieniu oraz do poznania sprawców zbrodni wojennych; uważa, że aby dokonać postępu, Serbia musi uczciwie zmierzyć się z niedawną przeszłością oraz że rozliczenie się z przeszłością jest nieodzownym elementem dążenia do pojednania z sąsiadami Serbii; wzywa rząd do wznowienia działalności Komisji Prawdy i Pojednania, powołanej w 2001 r., przede wszystkim, aby wspierać pozytywny klimat w tych częściach kraju, których najmocniej dotknęły konflikty etniczne; wzywa Komisję do promowania inicjatyw ułatwiających kontakty międzyludzkie w regionie oraz do przyznania większych środków finansowych na ten cel;

Czwartek, 25 października 2007 r.

23. z zadowoleniem przyjmuje przeprosiny prezydenta Serbii skierowane do obywateli chorwackich za zbrodnie wojenne popełnione w imieniu Serbii w czasie niedawnej wojny; uważa te przeprosiny za wyraz wielkiej politycznej dojrzałości demokratycznego przywództwa oraz za konkretny dowód determinacji obecnego rządu w prowadzeniu polityki przyjaźni i współpracy z sąsiednimi krajami;
24. jest zdania, że pojednanie i sprawiedliwość są niezbędne dla stabilności i rozwoju wszystkich krajów tego regionu oraz dla ich integracji z Unią Europejską; wzywa sąsiadów Serbii do podążania tą drogą i do potępienia wszystkich objawów nietolerancji etnicznej i rasizmu, do których dochodzi na ich terenie;
25. uważa, że UE i jej państwa członkowskie powinny zainicjować i wspierać programy mające na celu zapewnienie pomocy psychospołecznej, koncentrującej się przede wszystkim, ale nie tylko, na kobietach i dzieciach, u których doświadczenia sprzed wojny oraz doświadczenia wojenne spowodowały urazy psychiczne;
26. z zadowoleniem przyjmuje niedawno nawiązaną współpracę między Belgradem a Prisztiną w zakresie poszukiwania osób zaginionych w wyniku konfliktu w Kosowie, w szczególności wspólne działania w rejonie Raszka; wzywa rząd Serbii do wydania publicznego raportu w sprawie Maczkaticy;
27. wzywa Radę i Komisję do przeznaczenia wystarczających środków finansowych dla Międzynarodowej Komisji ds. Osób Zaginionych (ICMP), aby umożliwić jej do 2010 r. identyfikację wszystkich osób zaginionych na terytorium byłej Jugosławii; uważa, że prace komisji mają znaczny udział w procesie odkrywania prawdy, sprawiedliwości i pojednania w regionie;
28. zauważa, że według sondażu przeprowadzonego przez Strategic Marketing Agency w 2004 r. dla Związku Studentów Serbii, 70 % serbskich studentów nigdy nie było za granicą; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę polegającą na umożliwieniu serbskim studentom studiowania w krajach UE; wzywa państwa członkowskie do poszukiwania nowych metod promowania porozumienia z ludnością Serbii;
29. zauważa, że Serbia aktywnie przyczynia się do współpracy regionalnej i stosunków dobrosąsiedzkich poprzez członkostwo w licznych regionalnych inicjatywach, takich jak Pakt Stabilności/Rada Współpracy Regionalnej oraz CEFTA; wzywa Serbię do dalszego pełnienia odpowiedzialnej roli w regionie; podkreśla, że w najlepszym interesie Serbii jest rozwijanie i utrzymywanie dobrych stosunków z jej partnerami regionalnymi, zwiększenie skutecznej współpracy transgranicznej przy pełnym wykorzystaniu potencjału mniejszości narodowych na obszarach przygranicznych, a także czynny udział w dwustronnych, regionalnych i europejskich projektach w dziedzinie infrastruktury, podkreśla również, że przyszłość wszystkich krajów w regionie jest związana z UE;
30. zachęca rząd Serbii do propagowania stosunków dobrosąsiedzkich z obydwojma jednostkami składowymi Bośni i Hercegowiny;
31. wzywa rząd serbski do kontynuowania dialogu w sprawie granic z południowo-wschodnimi europejskimi sąsiadami Serbii, biorąc pod uwagę, że granice między Serbią a Chorwacją oraz między Serbią a Bośnią i Hercegowiną nie zostały jeszcze ustalone;
32. wyraża uznanie dla Serbii w związku z poprawą stosunków między grupami etnicznymi, w szczególności w Wojwodinie, gdzie doszło do zmniejszenia liczby międzyetnicznych incydentów, choć nie zostały one całkowicie wyeliminowane; wzywa władze serbskie do podjęcia dodatkowych działań w celu wsparcia rozwoju mniejszości narodowych w wieloetnicznej Wojwodinie, wspierania pokojowego współistnienia między nimi oraz zagwarantowania, że policja, prokuratura, sądy i inne organy państwowe będą pełnić swoje obowiązki z zachowaniem etnicznej neutralności oraz — w celu zyskania niezbędnego zaufania społeczeństwa do tych instytucji — do zadbania, aby personel tych organów władzy odpowiednio odzwierciedlał skład etniczny; wzywa ponadto władze Serbii do ostrożnego podejścia do każdego możliwego napływu uchodźców, aby nie zakłócić równowagi etnicznej, kulturowej, religijnej, ekonomicznej i politycznej regionu i zapewnić ich udaną integrację w wielokulturowym środowisku; podkreśla olbrzymie znaczenie programów mających na celu wzrost tolerancji pomiędzy społecznościami, w szczególności w Wojwodinie; uważa, że programy te powinny otrzymywać również fundusze z UE;

Czwartek, 25 października 2007 r.

33. z zadowoleniem odnotowuje, że etniczne partie albańskie z Doliny Preszewa wzięły udział w niedawnych wyborach po raz pierwszy od dziesięciolecia i mniejszości są reprezentowane we władzach prawodawczych i wykonawczych; jest zdania, że Sandżak pozostaje regionem szczególnej troski i wzywa rząd do współpracy z lokalnymi siłami politycznymi w celu opracowania działań mających na celu zapobieżenie dalszej radykalizacji i podziałowi społeczności;
34. z zadowoleniem przyjmuje przeznaczenie środków w budżecie na rok 2007 na projekty bezpośrednio połączone z „Dekadą integracji społecznej Romów”; wyraża jednak zaniepokojenie ogólnym brakiem systematycznego podejścia do poprawy życia i warunków życiowych Romów, w tym przemieszczających się wewnątrz i osób powracających, oraz utrzymującą się dyskryminacją społeczności romskiej;
35. wzywa rząd Serbii do pełnej realizacji instytucjonalnej i finansowej narodowego planu działań wdrażających Dekadę integracji społecznej Romów w celu opracowania praktycznych i trwałych rozwiązań dla społeczności romskiej; przypomina Serbii, że przyjęcie obszernego prawodawstwa antydyskryminacyjnego i trwała repatriacja ludności romskiej nadal mieszkającej w obozach należą do priorytetów europejskiego partnerstwa z Serbią;
36. odnotowuje utworzenie podlegającej premierowi Agencji ds. praw człowieka i praw mniejszości, która zastąpiła istniejące uprzednio Federalne ministerstwo ds. praw człowieka i praw mniejszości; wzywa premiera do prowadzenia spójnej i aktywnej polityki w zakresie mniejszości i do zagwarantowania, że prawa człowieka i mniejszości będą traktowane priorytetowo w pracach rządu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa konstytucja Serbii nadaje podstawy konstytucyjne krajowym radom mniejszości etnicznych i wzywa do przyjęcia nowych przepisów lepiej regulujących status, pracę i wybory do tych rad; oczekuje takiego prawodawstwa tworzącego lepsze ramy prawne dla ochrony praw mniejszości oraz włączającego wszystkie mniejszości narodowe do struktur państwowych;
37. z zadowoleniem reaguje na przyjęcie kompleksowej strategii krajowej na rzecz zwalczania handlu ludźmi, jednak wzywa rząd Serbii do bardziej rygorystycznego podejścia do spraw sądowych oraz zagwarantowania, że sprawcy zostaną skazani oraz odbędą karę więzienia proporcjonalną do charakteru przestępstwa;
38. uważa, że przekształcenie Serbskiego Radia i Telewizji (RTS) w stację publiczną stanowi krok naprzód, jednak zwraca uwagę na brak publicznej debaty nad zmianami w ustawie o radiofonii i telewizji oraz nad niedoskonałościami w procedurze mianowania członków zarządu Serbskiego Radia i Telewizji; zwraca również uwagę na konieczność stworzenia w pełni demokratycznych reguł przydzielania koncesji na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych, uwzględniających w szczególności możliwość odwołania się od decyzji organu koncesyjnego; wyraża głęboki żal w związku z brakiem postępów w rozwiązywaniu spraw zabójstw dziennikarzy i ubolewa nad niedawną próbą zamordowania wybitnego reportera śledczego zajmującego się zbrodniami wojennymi i przestępczością zorganizowaną; zwraca się do właściwych władz o odnalezienie sprawców i przeprowadzenie wyczerpującego śledztwa w związku z tym przestępstwem;
39. odnotowuje istnienie dobrze rozwiniętego sektora pozarządowego i z zadowoleniem przyjmuje starania władz, by konsultować się z sektorem obywatelskim, w szczególności specjalne porozumienie o współpracy zawarte przez serbski Urząd ds. Integracji Europejskiej, organizacje pozarządowe i Radę ds. Stosunków ze Społeczeństwem Obywatelskim, powołaną przez prezydenta Serbii, Radę ds. Polityki Zagranicznej, powołaną przez serbskiego ministra spraw zagranicznych, jak również włączenie przedstawicieli organizacji pozarządowych do Krajowej Rady ds. Integracji Europejskiej, której przewodniczy premier; wzywa parlament Serbii do przyjęcia przepisów służących poprawie sytuacji prawnej organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
40. potępia publiczne oczernianie działaczy społeczeństwa obywatelskiego krytykujących rząd lub zwracających uwagę na newralgiczne sprawy, takie jak zbrodnie wojenne; wyraża ubolewanie z powodu mającego niedawno miejsce szeregu politycznie umotywowanych ataków i przestrzega przed coraz znaczącą dominacją, w mediach i na scenie politycznej, mowy nienawiści skierowanej przeciw działaczom praw człowieka, dziennikarzom i politykom;
41. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie porozumień o ułatwieniach wizowych i (skreślenie) readmisji w dniu 18 września 2007 r. oraz wzywa Radę do zagwarantowania, że wejdą one w życie do końca 2007 r.; przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie ustawy o dokumentach podróжных i zauważa, że trwa obecnie przyjmowanie ustaw o azylu, granicach państwa i obcokrajowcach; wzywa Radę do utworzenia, przy

Czwartek, 25 października 2007 r.

wsparciu ze strony Komisji, konkretnego planu działań mającego na celu ruch bezwizowy i do wprowadzenia środków wspierających, przygotowanych z myślą o zwiększeniu możliwości podróżowania dla większej liczby obywateli, w szczególności dla ludzi młodych; kładzie nacisk na znaczenie mobilności dla rozwoju politycznego i gospodarczego Serbii, ponieważ mobilność daje ludziom możliwość bezpośredniego zapoznania się z UE i ułatwia proces integracji europejskiej Serbii; wzywa do zwiększenia uczestnictwa w projektach z zakresu nauki przez całe życie i wymiany kulturalnej; zwraca się do Rady o rozważenie możliwości utworzenia wspólnego systemu zarządzania wnioskami wizowymi w taki sposób, by zmniejszyć obciążenie najbardziej obleganych konsulatów i zapewnić rozpatrywanie wniosków w rozsądnych terminach;

42. uważa, że reforma systemu oświaty jest nie tylko koniecznością, lecz również jedynym sposobem rozwoju w Serbii nowego systemu wartości dla młodszych pokoleń w ramach trwającego obecnie procesu budowy demokracji;

43. wzywa Radę, Komisję i wszystkie państwa członkowskie do zgodnych wysiłków na rzecz zwiększenia widoczności UE w Serbii; wzywa Komisję do unikania dalszych opóźnień w rekrutacji personelu biura jej przedstawicielstwa, w tym ekspertów, którzy będą zarządzać środkami z Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej;

44. wzywa Komisję Spraw Zagranicznych oraz jej Podkomisję ds. Praw Człowieka do dalszego bliskiego śledzenia sytuacji w Wojwodinie, zgodnie z wnioskami sprawozdania końcowego z misji informacyjnej Parlamentu do Wojwodiny;

45. wzywa władze Serbii do pilnego przyjęcia przepisów dotyczących zwrotu mienia, wzorując się na przepisach przyjętych przez inne kraje, gwarantujących w stosownych przypadkach rzeczywistą rekompensatę zamiast rządowych obligacji;

46. wzywa nowe państwa członkowskie do odegrania aktywnej roli w procesie zbliżania się Serbii do UE poprzez umożliwienie Serbii skorzystania z nabytych przez nie doświadczeń w zakresie reform;

47. wzywa władze Serbii do dalszego zbliżania ustawodawstwa krajowego do prawodawstwa wspólnotowego i standardów w zakresie ochrony środowiska oraz do wdrożenia i egzekwowania przyjętych przepisów;

48. z zadowoleniem przyjmuje uczestnictwo Serbii w 7. Programie Ramowym Badań i Rozwoju Technologicznego; wzywa Radę do zwiększenia liczby programów partnerskich i programów pomocy technicznej, w szczególności programów skierowanych do ludzi młodych;

49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, a także, do wiadomości, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich i Serbii.

P6_TA(2007)0483

Stosunki UE-Afryka

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stanu stosunków między UE a Afryką (2007/2002(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację i plan działań opracowane na szczycie Afryka-Europa, który odbył się w Kairze w dniach 3-4 kwietnia 2000 r., pod egidą Organizacji Jedności Afrykańskiej i UE,
- uwzględniając plan strategiczny Komisji Unii Afrykańskiej (KUA) na lata 2004-2007, przyjęty dnia 7 lipca 2004 r. na trzecim szczycie głów państw i szefów rządów państw afrykańskich w Addis Abebie w Etiopii,